

"Bütün nev-i beşerin ve belki cinnîlerin de netice-i efkârları olan medeniyet-i hazıra,.. " Günümüz medeniyetine cinlerin katkısı var mı, bilgi verir misiniz?

"Meselâ, şahıslar, cemaatler muârazasından âciz kaldıkları Kur'ân'a karşı, bütün nev-i beşerin ve belki cinnîlerin de netice-i efkârları olan medeniyet-i hazıra, Kur'ân'a karşı muâraza vaziyetini almıştır; i'câz-ı Kur'ân'a karşı, sihirleriyle muâraza ediyor."(1)

Cinni şeytanlar insana nasıl şerri ve kötülüğü vehim ve vesvese şeklinde telkin ediyorlar ve insanı istikametten çıkarmak istiyorlar ise, cinlerin hayırlıları da insanlığa hayırlı ve güzel şeyleri telkin edip medeniyete katkı sağlıyor olabilirler, bu imkan dışında değildir.

İleride bu daha da geliştirilip ilmi bir kaide haline getirilebilir. Nitekim eski zamanlarda kahinlik ve münecimlik şimdilerde ise ispiritizma ve medyumluk bu yolda kurulmuş nakıs ve riskli birer fenlerdir. Bu fenlerin kötü ve şerli yönleri ayıklanıp tamamen hayra hizmet etmesi ileri de temin edilebilir.

Yirminci Söz'de bu hususa şu şekilde işaret ediliyor:

"Hem meselâ, yine Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm, cin ve şeytanları ve ervâh-ı habiseyi teshir edip şerlerini men ve umur-u nâfiada istihdam etmeyi ifade eden şu âyetler, **مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ** وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ ilh. âyetiyle diyor ki: Yerin, insandan sonra zîşuur olarak en mühim sekencesi olan cin, insana hizmetkâr olabilir. Onlarla temas edilebilir. Şeytanlar da düşmanlığı bırakmaya mecbur olup ister istemez hizmet edebilirler ki, Cenâb-ı Hakkın evâmirine musahhar olan bir abdine onları musahhar etmiştir."

"Cenâb-ı Hak, mânen şu âyetin lisan-ı remziyle der ki: *'Ey insan! Bana itaat eden bir abdime cin ve şeytanları ve şerirlerini itaat ettiriyorum. Sen de Benim emrime musahhar olsan, çok mevcudat, hattâ cin ve şeytan dahi sana musahhar olabilirler.'*"

"İşte, beşerin, san'at ve fennin imtizacından süzülen, maddî ve mânevî fevkalâde hassasiyetinden tezahür eden isprizma gibi celbi ervah ve cinlerle muhabereyi, şu âyet en nihayet hududunu çiziyor ve en faydalı suretlerini tayin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat şimdiki gibi, bazan kendine emvat namını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-ı habiseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshir etmektir, şerlerinden kurtulmaktır."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Yirmi Beşinci Söz, Birinci Şule.](#)

(2) bk. [age., Yirminci Söz, İkinci Makam.](#)